

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206907
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714206907.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky: P. R. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., D. ulica XXX/XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou AK Dlhopolec s. r. o., so sídlom Zvolen, Nám. SNP 27, IČO: 36 867 306, konajúcou JUDr. Ivanom Dlhopolcom, advokátom, proti odporcovi: M. P. Q. Q., S., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., D. ulica XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Zvolen, Nám. SNP 70/36, o vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu, o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p., o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 21. 11. 2014 č. k. 11C/79/2014-153, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľky a predbežným opatrením nariadil odporcovi dočasne do právoplatného skončenia konania sp. zn. 11C/79/2014 nevstupovať na, resp. do nehnuteľností vedených Okresným úradom Zvolen - katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v okrese T., obci F., katastrálnom území F., vo výroku napadnutého uznesenia identifikovaných druhom nehnuteľností, parcelným číslom, výmerou, charakterom pozemku a v prípade stavieb súpisným číslom zapísaných na LV č. XXX a LV č. XXX. Okresný súd poukázal nato, že vo veci samej sa vedie konanie pod sp. zn. 11C/79/2014 o návrhu navrhovateľky voči odporcovi, ktorým sa navrhovateľka domáha vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu z dôvodu fyzického a psychického násillia odporcu k navrhovateľke ako aj k ich spoločným deťom. Okresný súd zistil (upovedomením Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície zo dňa 10. 09. 2014), že dňa 10. 09. 2014 bolo začaté trestné konanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/ Trestného zákona, ktoré je vedené pod č. ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014. V znaleckých posudkoch č. 25/2014 zo dňa 12. 11. 2014 a č. 24/2013 zo dňa 23. 10. 2014, ktoré boli vypracované na základe žiadosti Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície vo Zvolene k č. k. ČVS: ORP-682/OKV-ZV-2014 je uvedené, že trestné stíženie vo veci za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby bolo začaté z dôvodu, že páchatel od presne nezistenej doby v roku 2011 do 02. 09. 2014 v spoločnej domácnosti na adrese D. XXX/XX spôsobil fyzické a psychické utrpenie P. R. Q. tým, že sa k nej neprimerane správal pred spoločnými deťmi, ponižoval ju adresovaním vulgárnych výrazov, neopodstatneným podozrievaním z nevery, neustálym kontrolovaním, bránením kontaktu s inými osobami, fyzickými útokmi, vyhrážaním sa zabitím a zničením spoločného majetku, obmedzovaním prístupu k finančným prostriedkom, čím ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie. V Znaleckom posudku č. 25/2014 vyhotoveným ohľadne maloletého M. Q. a Znaleckým posudkom č. 24/2013 vyhotoveného ohľadom P. R. Q. sa okrem iného uvádza, že dlhodobé, hrubé, agresívne správanie manžela spolu so sociálnou izoláciou a ekonomickou závislosťou viedlo u P. R. Q. k patologickej astenickej seba-perceptii s podrobnosťou a oslabením osobnostných kompetencií, prežívaním bezmocnosti, beznádeje, zbytočnosti, závislosti. Klinický obsah zodpovedá chronickej psychotraume. Vo výsledkoch psychologického vyšetrenia boli zistené známky psychotraumy zapríčinené prežitými udalosťami v súvislosti s predmetným trestným

činom. aktuálny zdravotný stav poškodenej je dlhodobo destabilizovaný, vyžaduje psychoterapiu v ambulantných podmienkach a sociálne poradenstvo. Súd dospel k záveru vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, že sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p., preto návrhu vyhovel v celom rozsahu, nakoľko odporca je voči navrhovateľke dôvodne podozrivý z násilia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odporca odvolanie. Napádané rozhodnutie súdu vníma ako nedôvodné a neopodstatnené, vychádzajúce z účelových, nekorektných a vykonštruovaných tvrdení navrhovateľky, ktoré nekorešponujú so skutočnosťou a objektívnymi faktami a stavom, navyše uznesenie prvostupňového súdu považuje za nedostatočné a nepreskúmateľne zdôvodnené. Konanie navrhovateľky označil za opakovaný, tendenčný a vykonštruovaný postup, keď v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podsúva a snaží sa opätovne vsugerovať umelo vytvorené scenáre a konštrukcie so snahou za každú cenu zbaviť odporcu možnosti akéhokoľvek užívania spoločných nehnuteľností nachádzajúcich sa v režime BSM, to znamená stavby a všetky pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území F., zapísaných na LV č. XXX a č. XXX. Podľa odporcu skutočný obraz osobnosti navrhovateľky, jej správania a prejavov, ako aj správania odporcu, je diametrálne iný, než navrhovateľka produkuje v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Poukazuje na súdne konania, ktoré už navrhovateľka voči odporcovi viedla na Okresnom súde Zvolen. Okrem iného uviedol, že dňa 14. 04. 2014 podala navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd nariadil odporcovi nevstupovať do rodinného domu nachádzajúceho sa v obci F., čo odôvodňovala údajnými útokmi na jej osobu s poukazom na oznámenie zo dňa 25. 03. 2014, podľa ktorého mal odporca navrhovateľku slovne a fyzicky napadnúť. Toto podanie oznámenia sa ukázalo ako účelové, keď odporca logicky a presvedčivo vyvrátil tvrdenia a konštrukcie oznamovateľky. Prvostupňový súd návrhu navrhovateľky vyhovel a nariadil predbežné opatrenie - nevstupovať dočasne do rodinného domu, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. 06. 2014 sp. zn. 17CoP/43/2014-84 bolo zmenené tak, že návrh bol zamietnutý. Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila pravdivosť svojich tvrdení, že sa odporca voči nej správa násilne. Žiadne listinné dôkazy neodôvodňovali na podozrenie odporcu z násilia páchaného na navrhovateľke. Ďalej poukázal na konanie vo veci samej, keď znalci Z.. R. Z., Z.. N., aj ošetrojúci psychiater Z.. Z. potvrdili, že P.. R. Q. trpí úzkostnou a depresívnou poruchou vrátane zmien nálad, vyvrátili však tvrdenia psychologičky pribratej do trestného konania vyšetrovateľkou o tom, že porucha oznamovateľky by súvisela a vznikla na základe traumatizácie zo strany odporcu. Ošetrojúci lekár navrhovateľky Z.. Z. potvrdil, že pacientka P.. R.. Q. sa v rámci liečebného procesu zmieňovala o žiarlivosti manžela, avšak na priamu otázku existencie fyzického násilia zo strany manžela reagovala negatívne. Znalci aj ošetrojúci lekár napokon spochybnili postup psychologičky aj v otázke stanovovania diagnostických záverov s tým, že psychológ nemá medicínske vzdelanie a nie je kompetentný stanovovať a vyjadrovať sa k diagnostickým záverom. Ďalej poukazuje nato, že navrhovateľka mala dňa 31. 07. 2014 na Okresnej prokuratúre Zvolen podať oznámenie na odporcu pre údajné podozrenie zo zločinu týrania blízke osoby a zverenej osoby za obdobie od mesiaca apríl 2013 do súčasnosti, následne dňa 02. 09. 2014 bola vypočutá v pozícii oznamovateľa a dňa 10. 09. 2014 vyšetrovateľ OKP OR PZ Zvolen začal trestné stíhanie vo veci za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/ Trestného zákona. V rámci tohto konania mala byť ustanovená znalkyňa (psychologička), bližšie informácie o dôvodoch ustanovenia znalca a čase jeho ustanovenia odporca v dispozícii nemá. Nemá tiež žiadne bližšie informácie a údaje o tomto konaní, pretože doterajšie konanie sa konalo bez jeho vedomia a informovania. Ustanovená znalkyňa S.. N. K., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, vypracovala Znalecký posudok č. 24/2013 a č. 25/2014, pričom znalkyňa nepovažovala za potrebné ani vzhliadnuť a vyšetriť odporcu, aby tento mal aspoň základné právo reagovať a brániť sa voči opakovanému scenáru zo strany manželky.

Nesúhlasí s postupom a rozhodnutím okresného súdu, tvrdí, že navrhovateľka neuviedla a nepredložila objektívne a korektné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali skutočnú potrebu a naliehavosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov v intenciiach návrhu navrhovateľky. Navrhovateľka neosvedčila, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, neosvedčila ani, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený ani, že by zmarenie tohto výkonu bolo reálne. Pozornosti a úvahám súdu uniklo, že odporca má v označenom dome trvalé bydlisko, že v ňom býva, pracuje, aj relaxuje a stretáva sa s deťmi, nachádzajú sa v ňom všetky hnutelné veci patriace do výlučného vlastníctva odporcu (vrátane každodenného ošatenia a vecí potrebných k výkonu zamestnania a S. činnosti,

hnuteľných vecí patriacich do BSM). Nariadené predbežné opatrenie obmedzuje a znemožňuje výkon práv odporcu aj k týmto veciam. Súd nezhodnotil dopad predbežného opatrenia na všetky oblasti života odporcu, či bude mať kde bývať, akým spôsobom to zasiahne zdravotný stav odporcu, pôsobenie v práci a podobne. Návrh podsúva vykonštruované a skreslené skutočnosti, ide o duplikát predchádzajúceho trestného konania z roku 2008 (zastaveného v roku 2010) s tým rozdielom, že orgány činné v trestnom konaní nepochopiteľne nepribrali do konania znalcov Z. Z. a Z. N. a nevypočuli ani ošetrojúceho lekára navrhovateľky Z. Z.. Návrh označuje za špekulatívny a účelový, znalecké dokazovanie z odvetvia psychológia so zameraním na vzťahy navrhovateľky a jedného dieťaťa k odporcovi za neobjektívne a odporujúce zákonným štandardom, keď sa uskutočnilo bez akejkoľvek verifikácie a posúdenia vyjadrenia odporcu.

Odporca tvrdí, že navrhovateľku nikdy neobmedzoval, dôkazom čoho je napr. samostatné konanie navrhovateľky aj v otázkach, že deti navštevujú predškolské a školské zariadenie nie v mieste bydliska rodičov, ale v mieste bydliska rodičov navrhovateľky. Napriek tomu sa odporca snaží nerezignovať na úlohu otca, snaží sa nevtáhať synov do problémov rodičov, nemanipuluje a nezaťažuje ich podsúvaním rôznych skresľujúcich či zavádzajúcich tvrdení, ako to zrejme robí navrhovateľka. Snaží sa predchádzať akýmkoľvek situáciám, ktoré by dali zámienku na ďalšiu konštrukciu či fabuláciu zo strany navrhovateľky. Ohradzuje sa voči tomu, že by sa k navrhovateľke správal hrubo, tvrdí, že jeho správanie sa k navrhovateľke bolo a je stále korektné. Poukazuje na psychologické vyšetrenie, ktoré absolvoval dňa 31. 07. 2014 u klinickej psychologičky Z. X. M.. V súčasnosti navrhovateľkou iniciované trestné stíhanie vykazuje znaky pochybností a manipulácií a možno ho chápať za umelo vykonštruované s cieľom vrhnúť na odporcu zlé svetlo a negatívny obraz a pripraviť si tým výhodnejšiu pozíciu pre predpokladané konanie o vyporiadaní spoločného majetku účastníkov. Poukazuje na to, že navrhovateľka nepredložila žiadne relevantné dôkazy, z ktorých by bolo zrejme, že bola fyzicky napadnutá zo strany odporcu alebo že jej bolo akokoľvek inak fyzicky ublížené. Údajné tvrdenia maloletého M. označuje za neadekvátne a nehodnoverné, keď navrhovateľka, ako matka, manipulatívnym spôsobom podsúva maloletému M. informácie o údajnom ublížení navrhovateľke, o údajnej nevere odporcu, o nezájme odporcu o synov. Namietané posudky č. 24/2013 a č. 25/2014, ktoré v občianskom súdnom konaní nemajú povahu znaleckého posudku, vyznievajú značne nekomplexne, neobjektívne, nehodnoverne a nepreskúmateľne, tvrdenia a závery v posudku pôsobia účelovo a tendenčne.

V ďalšom poukazuje na správanie sa navrhovateľky v období od 23. 04. 2014, z ktorého nemožno vyčítať obavu a prejav z údajného násillia zo strany odporcu (dňa 23. 04. 2014 bol odporcovi doručený návrh na rozvod manželstva) - bývali spolu s odporcom, intímne sa stýkali do augusta 2014, v apríli boli na spoločnom rodinnom výlete v R. v F. Z., v Z. a podobne. Poukázal tiež na niekoľko z množstva vulgárnych, atakujúcich a násillie obsahujúcich verbálnych prejavov navrhovateľky z rozhodného obdobia. Odporca má zato, že ním opísané fakty a súvislosti nasvedčujú tomu, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je súčasťou a pokračovaním celkového zamýšľaného plánu manželky s cieľom definitívne rozložiť rodinu, získať finančný prospech formou výživného a následne v rámci vyporiadania BSM získať rodinný dom v F., o to sa pokúšala aj v minulosti v roku 2008. Poukázal na načasovanosť pri postupe navrhovateľky, keď odporca dňa 15. 11. 2014 odchádzal na zahraničnú služobnú cestu do H. za účelom prednáškovej činnosti v dňoch 17. 11. 2014 - 21. 11. 2014, návrh bol vypracovaný dňa 15. 11. 2014 a podaný dňa 20. 11. 2014. Ide o obdobný scenár ako z apríla 2014, keď bol návrh tiež podaný v neprítomnosti odporcu, resp. jeho pracovného pobytu v zahraničí. Predbežné opatrenie považuje za závažný, neopodstatnený a neprimeraný zásah do základných osobnostných a majetkových práv odporcu garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Tvrdí, že na strane odporcu neexistovalo a neexistuje žiadne objektívne nebezpečenstvo či dôvodné podozrenie z akejkoľvek hroziacej ujmy či násillia voči navrhovateľke. Domáha sa zmeny rozhodnutia tak, že odvolací súd návrh na predbežné opatrenie zamietne.

V doplnení odvolania odporca uvádza, že zistil skutočnosti zakladajúce pochybnosti o tom, že v danej veci konal zákonný sudca, či bolo vydané a podpísané zákonným, procesne korektným a bezvadným spôsobom. Zákonným sudcom v danej veci je sudca A. A. S., ktorý podľa zistených poznatkov, v deň doručenia návrhu 20. 11. 2014 aj v deň vydania napádaného uznesenia 21. 11. 2014 sa nachádzal na dovolenke. Na prvopise rozhodnutia je ako osoba sudca uvedený A. A. S., podpísané je v zastúpení nečitateľným podpisom. Odporca má zato, že pri vydaní napádaného rozhodnutia nebol rešpektovaný a dodržaný zákonný stav a úprava ani v otázke subjektu sudca, ktorý mal uznesenie vydať a podpísať,

došlo k narušeniu jeho práva účastníka konať pred súdom, práva na zákonného sudcu a napádané rozhodnutie a postup súdu má preto tzv. inú vadu.

Navrhovateľka sa vyjadrila k podanému odvolaniu písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 12. 01. 2015. Odvolanie podané odporcom nepovažuje za dôvodné. Navrhovateľka podala návrh na predbežné opatrenie z dôvodu, že odporca jej prakticky každodenne spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, neprimerane sa k nej správal, tiež sa neprimerane správal k deťom, navrhovateľku ponižoval, bezdôvodne jej nadával, udieral ju a fyzicky napádal, oblieval ju vodou, plul na ňu, bránil jej v styku s ostatnými, obmedzoval jej prístup k finančným prostriedkom, vyhrážal sa jej zabitím a podobne. Išlo o zaobchádzanie s vysokým stupňom bezcitlivosti a bezohľadnosti, existovalo vážne podozrenie, že by mohol naplniť aj znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov. Preto aj podala dňa 06. 08. 2014 na príslušnú prokuratúru trestné oznámenie, následne bola vypočutá v pozícii oznamovateľ, na čo policajť začal trestné stíhanie vo veci za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Následne boli vykonané ďalšie výsluchy svedkov, predovšetkým bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, ktorému boli podrobení navrhovateľka a mladší syn M.. Týmto vypracovanými znaleckými posudkami s prihliadnutím na obsah tvrdení navrhovateľky bola odôvodnená existencia naliehavej potreby dočasnej úpravy. V predmetných znaleckých posudkoch sú doslovne prepísané výpovede vypočutých svedkov, ktorí podrobne a súvisle vypovedali o páchanom násilí, dokonca aj z posledných dní trvania spolužitia, čo nateraz dostatočne preukazuje páchanie násilia odporcom až do momentu rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení. Tieto skutočnosti spolu s ďalšími skutočnosťami, na ktoré bolo poukázané v podanom návrhu podľa navrhovateľky bol vytvorený dostatočný podklad pre vyslovenie záveru, že je odporca dôvodne podozrivý zo spáchania násilia voči spolužijúcim blízkym osobám. Pokiaľ to aj skonštatoval prvostupňový súd v rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia, rozhodol vecne aj právne správne. Odôvodnenie prvostupňového súdu je primerané tomu, že prvostupňový súd musel rozhodnúť do 48 hodín od podania návrhu na jeho nariadenie.

Ďalej poukazuje na to, že počnúc rozhodnutím prvostupňového súdu o nariadení predbežného opatrenia sa jeho potreba ešte zvýšila, nakoľko aktuálne dňa 01. 12. 2014 bolo odporcovi vznesené obvinenie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Aj keď v minulosti bolo voči odporcovi vedené trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, a toto bolo neskôr zastavené z dôvodu úplnej zmeny výpovede navrhovateľky, poukazuje na to, že je potrebné prihliadať na dôvod, pre ktorý bolo začaté (podnet na začatie podala psychiatrička) a aj dôvod, pre ktorý bolo neskôr zastavené. K týmto okolnostiam sa opakovane vyjadrovala navrhovateľka a tiež jej rodičia v priebehu tohto konania. Odporca doložil do súdneho spisu lekársku správu o vlastnom vyšetrení u psychologičky X. M., ktorá má konštatovať vytvorený pozitívny vzťah k navrhovateľke a deťom a vyzdvihla jeho kladné povahové vlastnosti. Z dokazovania však nevyplýva, že by k odporcovi mali pozitívny vzťah ani navrhovateľka, ani maloletý syn M.. Pozitívne sa k nemu nevyjadril ani jeho zamestnávateľ, ktorý uviedol, že správanie odporcu často hraničí s aroganciou a nadradenosťou, na čo bol opakovane upozorňovaný, je neochotný zdieľať znalosti a skúsenosti s inými, nepomôže a neporadí nad rámec svojich pracovných povinností a neuznáva autority.

Podľa navrhovateľky skutočnosti uvádzané odporcom v odvolaní nevyvracajú dôvodné podozrenie, že sa odporca voči navrhovateľke a ďalším spolužijúcim osobám dopúšťal páchania násilia. Dočasná ochrana navrhovateľky a ďalších spolužijúcich osôb pred páchaním násilia má prednosť pred zásahom do vlastníckeho práva odporcu, ku ktorému nepochybne došlo. Zásah do práv odporcu však nie je väčší ako dôsledky správania odporcu voči navrhovateľke, ktoré zanechali trvalý následok na jej zdravotnom stave. Poukazuje na príjem odporcu za rok 2013, ktorý po odpočítaní dane predstavoval mesačne čiastku 2.232,49 Eur, pričom nie je dlžníkom žiadneho úveru, na maloleté deti prispieva len v rozsahu povinnosti uloženej mu predbežným opatrením. Má preto možnosť obstarat' si iné dočasné ubytovanie a zásah súdu vyvolaný predbežným opatrením je primeraný a zvládnuteľný. Žiada, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolačný súd predovšetkým skúmal, či v konaní došlo k vadám, na ktoré poukazoval v doplnení odvolania odporca. Zo stanoviska sudcu k uvedenému vyplynulo, že zákonný sudca v tejto veci A.. A. S. bol dňa 20. 11. 2014 na pracovisku, pričom v tento deň riadne pojednával. V tento deň v doobedňajších hodinách (o 11.20 h) bol súdu doručený návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý podala navrhovateľka prostredníctvom splnomocnenej advokátskej kancelárie. Zákonný sudca sa oboznámil v poobedňajších hodinách s návrhom na vydanie predbežného opatrenia, vyššej súdnej úradníčke A.. Z. oznámil, že návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovie a oboznámil ju aj s dôvodmi, pre ktoré mieni návrhu vyhovieť. Uznesenie podľa pokynov sudcu vypracovala písomne vyššia súdna úradníčka dňa 21. 11. 2014 a nakoľko v tento deň zákonný sudca čerpal dovolenku, uznesenie podpísal zastupujúci sudca Z.. C. D..

Odvolačný súd nahliadnutím do Rozvrhu práce Okresného súdu Zvolen na rok 2014 zistil, že zákonného sudcu A.. A. S. zastupoval v prvom poradí Z.. C. D., v druhom poradí Z.. R. X.. Vyššou súdnou tajomníčkou v senáte zákonného sudcu A.. A. S. bola A.. C. Z..

Podľa § 5 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v ďalej taxatívne vymedzených veciach pod písmeno a/ až i/. Vyšší súdny úradník rozhoduje na základe poverenia aj o ďalších veciach uvedených v § 6 písm. a/ až r/, podľa § 7 v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník vykonáva okrem iného podľa písm. g/ prípravu rozhodnutí pre sudcu. Pokiaľ teda v danej veci pripravila súdne rozhodnutie v zmysle pokynu zákonného sudcu ako treba rozhodnúť a na základe akých dôvodov, nemožno takýto postup považovať za vadu v konaní, ktorá by mala za následok porušenie účastníka konať pred súdom či práva na zákonného sudcu. Rovnako odvolací súd nezistil dôvod nesprávnosti či zmätočnosti pri podpísaní napadnutého rozhodnutia, keď ako zákonný sudca, ktorý vo veci rozhodol, je uvádzaný sudca, ktorému vec napadla náhodným výberom a toto podpísal v zastúpení sudca, ktorý podľa rozvrhu práce v danom období bol sudcom zastupujúcim. Podľa Občianskeho súdneho poriadku - zákon č. 99/1963 Zb. (§ 158 ods. 1, § 167 ods. 2), rozhodnutie podpisuje predseda senátu, prípadne samosudca, pokiaľ ho podpísať nemôže, podpíše ho iný člen senátu alebo iný poverený sudca. Aj keď je pravdou, že vzhľadom na podpísanie rozhodnutia v zastúpení mal byť uvedený dôvod zastúpenia, nemožno mať za to, že uvedené rozhodnutie trpí vadami, ktoré by mohli byť považované za také, ktoré by poškodili alebo porušili právo odporcu na prístup k súdu, spravodlivé súdne konanie alebo právo na zákonného sudcu. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného soudu ČR sp. zn. III.ÚS 96/2008, v zmysle ktorého súdne rozhodnutie nemožno považovať za ničotné len preto, že ho vydal sudca v dobe dovolenky alebo práceneschopnosti. Podstatné je, či o veci rozhodol sudca, ktorý bol k tomu oprávnený podľa rozvrhu práce pre príslušný kalendárny rok.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody odvolania, odvolací súd tieto nepovažuje za také, ktoré by mohli prívodiť zmenu napadnutého uznesenia. Odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý nariadil predbežné opatrenie po tom, ako navrhovateľka podala návrh a zároveň predložila súdu dôkazy na svoje tvrdenia, najmä Znalecký posudok č. 25/2014 a Znalecký posudok č. 24/2013 vypracované súdnou znalkyňou S.. N. K., znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, a ktorý bol vypracovaný zadávateľom Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, odbor kriminálnej polície vo Zvolene v trestnej veci za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/ Trestného zákona, ktorých závery podporujú tvrdenia navrhovateľky, za správne a zákonné, keď s poukazom na ustanovenie § 102 O. s. p. a § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p. odporcovi dočasne nariadil nevstupovať do ďalej identifikovaných nehnuteľností. V zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p. totiž predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné podozrenie z násillia vo vzťahu k odporcovi navrhovateľka pre účely nariadenia predbežného opatrenia preukázala dostatočným spôsobom. Vzhľadom na dôvod, pre ktorý bolo predbežné opatrenie nariadené, bolo nepochybné, že bolo osvedčené dôvodné podozrenie z násillia a vzhľadom na túto skutočnosť nepochybne existuje aj naliehavosť tejto dočasnej úpravy.

Pokiaľ odporca v podanom odvolaní poukazuje na problémy, ktoré môžu zasiahnuť do jeho práv, odvolací súd súhlasí s tým, že predbežné opatrenie negatívnym spôsobom do jeho práv zasiahlo, nezistil však, že by tento zásah mohol byť vzhľadom na predmet konania považovaný za neprimeraný či pre odporcu neúnosný.

Pokiaľ ide o obsahle odôvodnenie odvolania odporcu, odvolací súd nepovažuje za potrebné ani vhodné v konaní o predbežnom opatrení reflektovať na všetky skutočnosti, pretože tieto presahujú rámec predbežného opatrenia. Všetky odporcom (a pochopiteľne aj navrhovateľkou) tvrdené skutočnosti, súvislosti a predložené dôkazné prostriedky budú predmetom posudzovania súdom vo veci samej, v ktorom konaní je dostatočný priestor na to, aby účastníci mohli prednášať všetky tvrdenia súvisiace s vecou navrhovať či označovať dôkazy na svoje tvrdenia. Platí pritom, že predbežné opatrenie v žiadnom prípade neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, ktoré považuje za dostatočné, zrozumiteľné a vecne správne pre vyvodenie záveru o potrebe vyhovieť návrhu a nariadiť predbežné opatrenie podľa návrhu navrhovateľky. Preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.